

[Christmas Møller.]

gene. Og naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch taler om „groft uærlig“ Agitation, saa maa jeg tænke paa, hvorledes det ærede Medlems Parti har behandlet Spørgsmaalet om den konservative Ungdom her i Landet, paa den Række af groft uærlige — det maa vel være det samme som løgnagtige, i hvert Fald naar vi tænker for os selv — Paastande, der paa dette Punkt er blevet fremsat fra det ærede Medlems Partis Side.

Hvad er saa Sandheden om vor Agitation? Det er denne, at med Hensyn til den Folkefront, som vi talte om, var Forholdet dette, at det kommunistiske Parti havde sluttet op om Socialdemokratiet. Anbefalede det ikke at stemme paa Socialdemokratiet og det radikale Venstre? Vi havde sagt, at det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen i høj Grad havde givet Udtryk for Sympati for den ene Part i den spanske Strid. Var dette uærligt? Var dette usandfærdigt? Var dette ikke i den nøjeste Overensstemmelse med de faktiske Forhold?

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gik derefter over til at tale om den straalende Valgsejr, det klare Flertal, han havde vundet. Han gennemgik det, kan jeg næsten sige, paa en Maade, som om han ikke helt var vaagnet efter det endnu. Jeg synes ellers, man hurtig kunde være klar over det. Det er jo oven i Købet med den nuværende Grundlov saaledes, at ved det Opløsningsvalg, som vi vel skal have inden for en meget kort Tid i Anledning af Grundlovsændringen, vil Stillingen være den, at man yderligere vinder en landstingsvalgt fra Venstre, ja, med det Valg, der er foregaaet paa Færøerne i Forgaars, kan man jo ogsaa, om jeg saa maa sige, nappe en fra de Radikale. Det er jo ikke, fordi man holder sig tilbage, det viser selve Valget paa Færøerne, og naar det ærede Medlem taler om siamesiske Tvillinge og Venskabsforhold af den ene og den anden Art, ja, saa er Blodet jo dog ikke tættere, end at, naar man kan faa en Mand ind i sin Gruppe, saa tager man ham. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at der er saamænd ikke noget at hovere over, Stillingen er fuldkommen klar og ligetil, for vort Vedkommende nøgternt gjort op: Flertal for de to Regeringspartier i begge Rigsdagens Ting.

Det næste Spørgsmaal, der da melder sig, men som jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa i videre Udstrækning, fordi det jo maa blive besvaret, alt som Arbejdet skrider videre, bliver Spørgsmaalet om Samarbejdet mellem de to Regeringspartier. Jeg har tidligere givet Udtryk for, at jeg tror, dette Samarbejde vil kunne holde længe, og at jeg derfor fandt det højst besynderligt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om det Samarbejde, der havde været mellem Konservativ og Venstre. Nu har de Herrer i Regeringspartierne i 7—8 Aar etableret det nøjest mulige Samarbejde, hvorfor skulde saa andre ikke gøre noget tilsvarende? Det vil efter mit Skøn ogsaa ske i det Øjeblik, den saglige Overensstemmelse angaaende Sagerne er til Stede, og i det Øjeblik den ikke er til Stede, vil Samarbejdet ikke kunne finde Sted — anderledes kan det simpelt hen ikke være. Men naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch benytter Udtalelser af et tidligere æret Medlem af dette Ting, nemlig det ærede Medlem fra 1918—20, Hr. Asger Karstensen, og hans Skriverier i et Blad, saa tror jeg egentlig, man om dette kan nøjes med at sige, at de forskellige Partier, af hvilke Hr. Asger Karstensen har været Medlem, efterhaanden kender ham saa godt, at det kun kan være de Partier, af hvilke han endnu ikke har været Medlem, der lægger Mærke til, hvad han skriver.

Over for den Situation, der i Dag foreligger, bliver Spørgsmaalene da efter min Opfattelse at dele i tre store Grupper, med Hensyn til hvilke der fra Oppositionens Side og altsaa fra mit Partis Side vil være at tage Stilling til hver Gruppe for sig. Jeg begynder med det Spørgsmaal, der paa en ejendommelig Maade synes at skulle sættes i Baggrunden, Spørgsmaalet om Landets Forfatning. Hvis jeg tager Aabningstalen og dens Udtryk om, at det kan være et godt Stykke Tid med Arbejdet, saa udelukker dette vel det Opløsningsvalg, som det vel var rimeligt for Regeringen at komme med. I Aabningstalen staar der ikke det fjerneste om, hvad Regeringen overhovedet tænker sig med Hensyn til Ændringen af Forfatningen. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at i Rigsdagssamlingen 1934—35 havde man, da man behandlede dette Spørgsmaal, slaaet det hen i Grin. Det ærede Medlem gør sig